

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 521 ff.) samt *dets Overgang til tredje Behandling*
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Dagsordenen for Tingets næste Møde, som holdes i Morgen, Tirsdag den 31. Marts, Kl. 1 $\frac{1}{2}$, vil være:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.

57de Møde.

Tirsdag den 31. Marts, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Med Skrivelse af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder, og med Skrivelse af Dags Dato:

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857,

begge i den Form, hvori de ere vedtagne af Folketinget, med Anmodning om, at de maa blive Landstinget forelagte. Dette sker herved. Eksemplarer ville blive omdelte.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt har i Dag afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer ere omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1432 ff.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til Foretagelse af denne Sag i Dag kræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er saaledes givet.

Sagen i dens Helhed sættes under Forhandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger, som der ikke blev Lejlighed til at gøre ved Sagens første Behandling paa Grund af den fremrykkede Tid. Den ene Bemærkning angaar en Udtalelse fra den højtærede Finansminister, der talte om, at det vilde være ønskeligt, om han kunde gøre Regning paa i mulige økonomiske Nedgangstider at have Støtte hos Landstinget, men det var han ikke saa sikker paa, idet der — efter den ærede Ministers Udsagn — er visse Folk, som interessere sig for en vidt-drevne Sparsommelighed i Teorien, men ikke ere saa tapre, naar Sparsommeligheden skal udøves. Saaledes lød hans Ord efter Rigsdagstidenden, og da han saa blev sufleret af den højtærede Landbrugsminister med: „Aalborg Posthus“, fortsatte Ministeren med at sige, at da han var bleven Minister, havde han fundet det rigtigt paa Finansloven at stille et Forslag, der vilde medføre en Besparelse, nemlig om, at man ikke skulde opføre et nyt Posthus i Aalborg, der vilde koste en Del Penge, men derimod benytte den gamle Banegaard, som var bleven ledig, og omdanne den til Postgaard og Telegrafbygning. Ministeren sagde derom, at saa oplevede Ministeriet, at „i dette Ting faldt man over os, fordi vi vilde være sparsommelige, og man forlangte, at der skulde bygges et helt nyt Posthus, og det blev saa ogsaa Resultatet“. Jeg holder ikke af, at Kendsgerninger skulle fremsættes i en aldeles urigtig Skikkelse. Jeg beklager at maatte sige, at dette er Tilfældet her, thi der var aldeles ikke Spørgsmaal om, at man „faldt over“ Ministeriet, ej heller Spørgsmaal om, at man